

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Παίρνουμε τη μάχη για τη ζωή στα χέρια μας!

Απαιτούμε τώρα δημόσια υγεία!

Δεν θα πληρώσουμε την κρίση

Όχι στην «ατομική ευθύνη»

& την ενοχοποίηση της κοινωνίας

Covid 19

- ★ Η νεοφιλελεύθερη πολιτική (μη) διαχείρισης της πανδημίας
- ★ Η παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία σε εκρηκτική κρίση
- ★ Η δημόσια υγεία πολιορκείται - τα μνημόνια θωρακίζονται
- ★ Ποιος είναι πιο επικίνδυνος: ο κορονοϊός ή ο νεοφιλελευθερισμός;
- ★ Όχι στην «μονιμοποίηση» της εξ' αποστάσεως διδασκαλίας!
- ★ Πανδημία και Κρίση - Τι να κάνουμε

Έκτακτη έκδοση

Απρίλης 2020

Απρίλης 2020

sosialistiki-spoudastiki-pali.blogspot.gr

Επικοινωνία:

Αθήνα: sspathina@gmail.com

Θεσσαλονίκη: ssp.thess@gmail.com

Ιωάννινα: ssp.ioannina@gmail.com

σελ. 4 - 5 | Η νεοφιλελεύθερη πολιτική (μη) διαχείριση της πανδημίας

σελ. 6 | Η παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία σε εκρηκτική κρίση

σελ. 7 | Η δημόσια υγεία πολιορκείται - τα μνημόνια θωρακίζονται

σελ. 8 - 9 | Κορονοϊός και Νεοφιλευθερισμός: ποιος είναι πιο επικίνδυνος

σελ. 10 | Εξ αποστάσεως εκπαίδευση

σελ. 11 - 12 | Πανδημία και Κρίση - Τι να κάνουμε

Η πανδημία του κορονοϊού έχει φέρει τα πάνω κάτω, στο οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό σκηνικό. Η αστική τάξη, παγκόσμια, βρίσκεται σε πανικό. Η δημόσια υγεία κινδυνεύει από την εξάπλωση του κορονοϊού και κυρίως από την εμμονική εγκληματική (μη) διαχείριση, αυτής της υγειονομικής κρίσης, από τα νεοφιλελεύθερα επιτελεία. Οι κίνδυνοι κατάρρευσης των συστημάτων υγείας, αλλά και του τραπεζικού, χρηματοπιστωτικού και οικονομικού συστήματος είναι εμφανείς και μεγάλοι, ενώ παράλληλα - ειδικά στις χώρες της Δύσης - δημιουργούνται τεράστια ρήγματα στην νεοφιλελεύθερη «κουλτούρα», απειλώντας το καπιταλιστικό σύστημα με μια νέα πολιτική αποσταθεροποίηση.

Ο κορονοϊός ήταν η αφορμή, που επιτάχυνε την έκρηξη μιας νέας, ακόμη πιο βαθιάς, οικονομικής κρίσης. Μπορεί ο ιός να μην αποτελεί κύρια αιτία της οικονομικής κρίσης (αιτίες των κρίσεων είναι οι αντιφάσεις της καπιταλιστικής οικονομίας και η βαθιά δομική κρίση του συστήματος, οπότε ανεξαρτήτως του ιού η κρίση αυτή θα εμφανιζόταν - ήδη τα αστικά επιτελεία το προμήνυαν), αλλά μετατρέπεται σε δευτερογενή αιτία, τροφοδότησης και βαθύματος της νέας αυτής κρίσης, με τις συνέπειες που φέρνει και στην αγροκτηνοτροφική και βιομηχανική παραγωγή, αλλά και στον τριτογενή τομέα.

Η νέα αυτή κρίση ήδη πλήττει ιδιαίτερα έντονα την ελληνική οικονομία. Προβλέπεται, βάσει στοιχείων του ΟΟΣΑ, ότι το 2020 θα υπάρξει 30% μείωση του ΑΕΠ (χαρακτηριστικά: στην μνημονιακή δεκαετία 2010-19, το ΑΕΠ συρρικνώθηκε κατά 25%)! Η κρίση αυτή θα πλήξει και σημαντικούς τομείς της βιομηχανίας (χαλυβουργεία, ενέργεια, κ.λπ.), κυρίως, όμως, τον τομέα του εμπορίου και των υπηρεσιών (ναυτιλία, αερομεταφορές, εστίαση, τουρισμό, κ.α.), φέρνοντας ένα νέο τσουνάμι λουκέτων, χρεοκοπιών και αποεπενδύσεων και συνεπώς μία νέα έκρηξη της ανεργίας και της φτωχοποίησης των εργαζόμενων. Τα έκτακτα μέτρα θα προκαλέσουν σύντομα δημοσιονομική κατάρρευση, καθώς τα κρατικά ταμεία αδειάζουν. Το ίδιο ισχύει και για τα ασφαλιστικά ταμεία. Όλα αυτά καταλήγουν σε ένα συμπέρασμα: νέα προσφυγή του ελληνικού κράτους στον ESM και νέο «κορονο-μνημόνιο».

Αυτή η κατάσταση αναδεικνύει την περλίτρανη αλήθεια, καταρρίπτοντας πολλούς μνημονιακούς - αστικούς μύθους. Πρώτον, η κρίση του ελληνικού καπιταλισμού δεν ξεπεράστηκε ποτέ, παρά τα χιλιοειπωμένα παραμύθια για «success story». Δεύτερον, τα μνημόνια δεν τελείωσαν, δεν κατάφεραν να βγάλουν την ελληνική οικονομία από την βαθιά της κρίση. Τα αντεργατικά μέτρα συνεχίζονται και συνεχίζονται σωρηδόν. Τώρα, με το νέο «κορονο-μνημόνιο» που προετοιμάζεται, οι πολιτικές λιτότητας θα έρθουν με ακόμη πιο σφοδρό και βίαιο τρόπο, απειλώντας εκ νέου την ελληνική εργατική τάξη, την νεολαία και τους φτωχούς με ισοπέδωμα του βιοτικού τους επιπέδου, με μια νέα επίθεση στα εργασιακά και δημοκρατικά δικαιώματα, με αύξηση της κρατικής καταστολής. Αυτόν τον ρόλο «σκληρής προετοιμασίας της κοινωνίας» παίζει και η χουντική απαγόρευση της κυκλοφορίας.

Την ευθύνη για αυτήν την κατάσταση, την έχουν, ντόπιοι και ξένοι μνημονιακοί, όλοι οι θιασώτες του νεοφιλευθερισμού. Η κυβέρνηση της ΝΔ, κάνοντας τα στραβά μάτια για την τραγική κατάσταση του Εθνικού Συστήματος Υγείας, επέλεξε να περάσει, με δικτατορικού τύπου διακυβέρνηση (ΠΝΠ, ΚΥΑ κλπ), μια σωρεία αντεργατικών μέτρων. Δίνει βάρος και τα χρήματα των κρατικών ταμείων για

την διάσωση των επιχειρηματιών και για την εκστρατεία του «Μένουμε/Πεθαίνουμε Σπίτι» και της «ατομικής ευθύνης». Όλα τα μέτρα που πάρθηκαν καθυστερημένα, στοχεύουν στην ενοχοποίηση των εργαζομένων και στο φόρτωμα της κρίσης στις δικές μας πλάτες. Τεράστιες ευθύνες βαραίνουν και τους ΣΥΡΙΖΑ - ΚΙΝΑΛ. Με τον πρωταγωνιστικό τους ρόλο στην μνημονιακή καταστροφή του συστήματος υγείας και της ελληνικής οικονομίας, αλλά και με την συναίνεση τους στην «αναγκαστική», κατά τα λεγόμενα τους, απαγόρευση της κυκλοφορίας.

Επαίσχυντη είναι και η στάση του ΚΚΕ. Αφενός προσπαθεί να παρουσιαστεί ως το κόμμα που δεν συναίνει, με δηλώσεις τύπου «τα δικαιώματα και η ταξική πάλη δεν πρέπει να μπουν σε καραντίνα» και περιορίζεται σε μια απλή καταγγελία των αντεργατικών μέτρων, που περνάει η κυβέρνηση. Αφετέρου όμως, δεν έβγαλε καμία ανακοίνωση ενάντια στην απαγόρευση κυκλοφορίας. Αντίθετα έχει αποδεχτεί, εμμέσως πλην σαφώς, την «αναγκαιότητα» του συγκεκριμένου μέτρου, χρησιμοποιεί λογοπαίγνια του τύπου «Μένουμε Δυνατοί» (με παραλλαγμένο το λογότυπο του «Μένουμε Σπίτι!»), και ταυτόχρονα εκθειάζουν την «συμμόρφωση» του κόσμου, σε ένα πλαίσιο προσαρμογής στην ηττοπάθεια της «κανονικότητας» και της υποτιθέμενης «υπεύθυνης» στάσης.

Ακόμη και εν μέσω πανδημίας, οι αγώνες των εργαζομένων που ξεσπάρει παγκοσμίως (απεργίες σε ΗΠΑ, Ιταλία κλπ) για την υπεράσπιση της υγείας και των δικαιωμάτων, είναι ελπιδοφόρες. Οι αντικειμενικές συνθήκες, που δημιουργούνται από αυτήν την κατάσταση έκτακτης ανάγκης, μπορούν να δώσουν μια νέα ώθηση για την άνοδο της ταξικής πάλης, χωρίς φυσικά να παραγνωρίζονται τα εσωτερικά προβλήματα και η συνείδηση της εργατικής τάξης.

Εργαζόμενοι και νεολαία, πρέπει να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας και να μην την αφήσουμε στα χέρια των ανεύθυνων νεοφιλελεύθερων δολοφόνων. Ενάντια στα κέρδη και στο λογιστικό «ζύγισμα» της δημόσιας υγείας, να βάλουμε τις βάσεις για μια κοινωνία που θα καλύπτει τις ανάγκες των πολλών, με επίκεντρο την υγεία, τις ανθρώπινες ανάγκες, το περιβάλλον, μια κοινωνία σοσιαλιστική!

Η νεοφιλελεύθερη πολιτική (μη) διαχείριση της πανδημίας του κορονοϊού

Η χυδαία νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια της στα ΜΜΕ, μέχρι και μία μέρα πριν το κλείσιμο των σχολείων, έχυναν εθνικιστικό δηλητήριο για τους πρόσφυγες στα σύνορα, αποπροσανατολίζοντας και σπέρνοντας το ρατσισμό στην κοινωνία. Παρά το γεγονός ότι η Κίνα φλέγονταν και έπαιρνε σειρά και η Ιταλία, η κυβέρνηση, προκειμένου να μη χάσει ούτε ένα ευρώ, δεν έλαβε ούτε μέτρα ενίσχυσης των νοσοκομείων (βλ. σχετικό άρθρο για την υγεία), ούτε καραντίνας για τις ευπαθείς ομάδες. Το μόνο που έκαναν οι υποτιθέμενοι σωτήρες μας ήταν αντιεπιστημονικές δηλώσεις: «Ο κορονοϊός είναι μία λοίμωξη με χαμηλή μεταδοτικότητα, μέτρια θνητότητα, άρα και να έρθει στη χώρα μας, δεν υπάρχει καμία ανησυχία» (Π. Αρκουμενέας, πρόεδρος Εθνικού Οργανισμού Δημόσιας Υγείας 31/01/2020), «...πρόκειται για έναν νέο κορονοϊό, ο οποίος εμφανίζει χαμηλή μεταδοτικότητα και μειωμένη θνησιμότητα... Από τη μέχρι τώρα εικόνα, προκύπτει πως πρόκειται για έναν κορονοϊό, ο οποίος μεταδίδεται δύσκολα από άνθρωπο σε άνθρωπο.. Η πιθανότητα εμφάνισης κρούσματος στην Ελλάδα είναι περιορισμένη... Μέτριος ο κίνδυνος μετάδοσής του σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης...» (Σ. Τσιόδρας 22/01/2020). Οι ψευδείς αυτές δηλώσεις (υπήρχαν ήδη κρούσματα σε

7 χώρες της ΕΕ) δεν έγιναν ούτε από άγνοια, ούτε για την «ψυχολογία της κοινωνίας». Έγιναν ώστε να δώσουν μια παράταση ζωής -ημερών- στην διασωληνωμένη ελληνική οικονομία.

Η κυβέρνηση, 2 εβδομάδες μετά το 1ο κρούσμα (26/02/2020) εξήγειλε τα πρώτα μέτρα περιορισμού, με το κλείσιμο των σχολείων και πανεπιστημίων (10/03). Δύο μέρες μετά (12/03), ξεκίνησε το ρεσιτάλ υποκρισίας παρουσιάζοντας ότι νομοθετεί υπέρ της προστασίας των εργαζομένων, ενώ στην πραγματικότητα επέβαλε μια νέα σειρά μνημονιακών μέτρων που ενισχύουν και νομιμοποιούν, ακόμη περισσότερο, την αυθαιρεσία των εργοδοτών. Αρχικά να πούμε ότι στην Ελλάδα (σύμφωνα πάντα με τα μαγειρεμένα επίσημα νούμερα) υπάρχουν 1,2 εκατομμύρια άνεργοι (500.000 μακροχρόνια) και μόνο 233.416 παίρνουν επίδομα-χαρτζιλίκι ανεργίας. Σχεδόν το 20% των επιχειρήσεων έχει ανασφάλιστους εργαζόμενους και το 31% των εργαζομένων υποασφαλίζεται. Για αυτό για την συντριπτική πλειοψηφία της εργατικής τάξης δεν υπάρχει ουδεμία πρόβλεψη και προστασία. Με λίγα λόγια, μας πετάν αναισχυντα «στον Καιάδα»...

Όσον αφορά στην προστασία των εργοδοτών (και όχι των εργατών), η κυβέρνηση τους απαλλάσσει από τις ασφαλιστικές εισφορές, το ΦΠΑ και την καταβολή μισθού,

αν δηλώσουν τον εργαζόμενο σε αναστολή. Σε αυτήν την περίπτωση, ο εργαζόμενος παίρνει για 2 μήνες 800€, που όπως μας ενημέρωσε ο Άδωνις «...και πολλά είναι...». Στο μεταξύ, σε όλη σχεδόν την Ευρώπη, οι εργαζόμενοι λαμβάνουν το 90-100% του μισθού τους.

Πιο συγκεκριμένα, μέσω ΚΥΑ και ΠΝΠ έχουν περάσει και τα εξής:

Αναστολή της υποχρέωσης του εργοδότη να καταχωρεί άμεσα στο πληροφοριακό σύστημα «ΕΡΓΑΝΗ» κάθε τροποποίηση του ωραρίου των εργαζομένων. Αυτό το μέτρο, επιτρέπει στον κάθε εργοδότη να καταπατά τους όρους της σύμβασης και να τσακίζει τον εργαζόμενο, είτε με αλλαγή σε σπαστό ωράριο, είτε με εξουθενωτικές υπερωρίες.

Δεν υπάρχει γενικώς απαγόρευση των απολύσεων, παρότι είναι αναγκαία να επιβληθεί - και μάλιστα αναδρομικά - ειδικά τώρα. Όλες οι απολύσεις που έγιναν, πριν την λήψη των μέτρων, ισχύουν νομικά, και οι εργαζόμενοι που δεν είναι σε αναστολή είναι απροστάτευτοι, ακόμη και τώρα. Μόνο την πρώτη εβδομάδα απολύθηκαν 30.000 εργαζόμενοι!

Η δυνατότητα άδειας ειδικού σκοπού σε γονείς ισχύει, «εφαρμόζεται» όμως αφαιρώντας ημέρες κανονικής άδειας, ενώ την ίδια ώρα δεν υπάρχει καμία υποχρέωση (για τους εργοδότες) για απολυμάνσεις, τήρηση κανόνων υγιεινής και μέσων ατομικής προστασίας στους χώρους εργασίας. Στις 02/04 ένας εργάτης 52 ετών έχασε την ζωή του, λόγω κορονοϊού σε εργοστάσιο της Σίνδου. Ενημέρωσε την εργοδοσία ότι είχε συμπτώματα κορονοϊού, (μάλιστα κόλλησε από συνάδελφό του, καθώς δεν πάρθηκε καμία απαραίτητη προφύλαξη). Η εργοδοσία δεν τηρεί ΑΚΟΜΑ τα αναγκαία μέτρα υγιεινής και το εργοστάσιο λειτουργεί κανονικά.

Το δώρο Πάσχα, χαρίζεται στους εργοδότες αφού μπαίνει σε ανα-

στολή μέχρι το καλοκαίρι, βάζοντας σε αμφισβήτηση συνολικά τον 13ο και 14ο μισθό στον ιδιωτικό τομέα. Οι επιχειρήσεις, θα πάρουν «περίοδο χάριτος» δηλαδή, αναστολή των ποινικών κυρώσεων που προβλέπει ο νόμος, ώστε να καταβάλλουν το Δώρο Πάσχα το καλοκαίρι μαζί με το επίδομα αδειας (όταν και αν ανοίξουν). Είναι βέβαιο ότι οι περισσότεροι εργοδότες δε θα το καταβάλουν.

Δεν υπάρχει καμία φορολογική ελάφρυνση, για τα πληττόμενα εργατικά και φτωχά λαϊκά στρώματα, ούτε καν το στοιχειώδες, της μείωσης του ΦΠΑ στα είδη πρώτης ανάγκης. Η εκτίναξη μόλις σε λίγες ημέρες των τιμών σε βασικά αγαθά αναδεικνύει ταυτόχρονα έναν σύγχρονο μαυραγοριτισμό, το πραγματικό πρόσωπο των άπληστων «αρίστων», που προασπίζεται με νύχια και με δόντια η κυβέρνηση.

Δεν πραγματοποιείται καμία μείωση στα τιμολόγια προς εταιρείες ηλεκτρισμού και δεν γίνεται καμία ουσιαστική ρύθμιση για τα χρέη στις τράπεζες, εκτός από μία -υπό προϋποθέσεις- βραχυπρόθεσμη αναβολή πληρωμής δόσεων.

Τελευταίο, και ίσως από τα σημαντικότερα, η κυβέρνηση νομιμοποίησε την εκ περιτροπής εργασία (σε καθεστώς ημιαπασχόλησης) με επακόλουθο κόψιμο του μισού μισθού! Αυτό σημαίνει ότι 1,5 εκατομμύρια εργαζόμενοι που αμείβονται με τον κατώτατο μισθό, κινδυνεύουν να χρειαστεί να επιβιώσουν(;) με 325 €!

Όλα αυτά τα μέτρα και η ακραία νεοφιλελεύθερη λογική που τα διέπει δεν είναι καινούρια! Είναι η αρχή ενός νέου μνημονίου, πολύ πιο σκληρού και εργατοκτόνου.

Η νεοφιλελεύθερη- χουντική πολιτική της κυβέρνησης όμως δε σταμάτησε εκεί! Την Κυριακή 22/03 προχώρησε στην απαγόρευση κυκλοφορίας. Εδώ πρέπει να γίνουν 3 σημαντικές διευκρινίσεις:

1. Η καραντίνα που είναι μέτρο αυτοπροστασίας και χρειάζεται, ειδικά στις ευπαθείς ομάδες, δεν έχει καμία απολύτως σχέση με την απα-

γόρευση κυκλοφορίας. Στο κάτω-κάτω δεν έχει περάσει ούτε ένα μέτρο κάλυψης αναγκών ιδιαίτερα για τις ευπαθείς ομάδες που μπαίνουν σε καραντίνα: ψώνια, μαγειρεμένο φαγητό, απολύμανση σπιτιού και πολλά ακόμη. Αυτά καλούνται να τα καλύψουν συγγενείς, εάν υπάρχουν, ή στην καλύτερη κάποιος εθελοντής. Αρά ποιος ευθύνεται για την έκθεση αυτών των ανθρώπων στον κίνδυνο;

2. Εξ' αρχής η συντριπτική πλειοψηφία της εργατικής τάξης, με την αλληλεγγύη που την διακατέχει, εφάρμοσε τα μέτρα αυτοπροστασίας και κοινωνικής προστασίας, τηρώντας τις αποστάσεις και βοηθώντας συνανθρώπους σε ανάγκη (γείτονες, συγγενείς κλπ). Την ίδια στιγμή, ΜΜΕ (βλ. skai, open, κ.λπ.) έδειχναν παλιά ή κακο-επεξεργασμένα πλάνα από δήθεν απαίδευστους, ανεύθυνους φτωχούς που συνωστίζονταν σε παραλίες, πάρκα κλπ, ενώ η υπεύθυνη αστική τάξη, οι πολιτικοί και οι διάσημοι έδειχναν (όντας σε βίλες με πισίνες) στους απολίτιστους ότι μια χαρά είναι και ο «εγκλεισμός».

3. Ίσως αυτό το μέτρο και η προπαγάνδα που ακολουθεί, να είναι η χυδαιότερη προσπάθεια στοχοποίησης και επίρριψης ευθυνών στην εργατική τάξη κι αυτό γιατί, αυτή τη φορά δεν την κατηγορεί μόνο για την κατάσταση της οικονομίας, αλλά και για το θάνατο χιλιάδων ανθρώπων. Το παλιό «μαζί τα φάγαμε» θα μετατραπεί σε «εσείς τον δι-

ασπείρατε», άρα θα επωμιστείτε και τα μνημόνια ΞΑΝΑ και χειρότερα.

Οι συνέπειες αυτής της αντισυνταγματικής πολιτικής είναι τρομερές. Αρχικά αφήνει τον κάθε εργαζόμενο μόνο του και άοπλο μπροστά στις ορέξεις του κάθε αφεντικού, αφού δεν θεωρείται σκόπιμη μετακίνηση, η προσφυγή στο εργατικό κέντρο ή την επιθεώρηση εργασίας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, ο εργαζόμενος που απολύθηκε από το αεροδρόμιο και στο δρόμο προς το Εργατικό κέντρο έπεσε σε μπλόκο και έφαγε πρόστιμο 150€!!! Επιπλέον, από την εφαρμογή της απαγόρευσης η ενδοοικογενειακή βία έχει αυξηθεί κατά 1/3 στην ΕΕ και οι γραμμές ψυχολογικής υποστήριξης δέχονται μόνο στην Ελλάδα δεκάδες χιλιάδες τηλεφωνήματα ημερησίως.

Το χειρότερο όμως που έχουμε να αντιμετωπίσουμε ως νεολαία και εργατική τάξη, είναι ότι η καταστολή και η χούντα της κυβέρνησης. Τα αντεργατικά μέτρα ήρθαν και θα εξακολουθούν να έρχονται, για να μείνουν, και αυτό φαίνεται και από τα μέτρα προ κορονοϊού! Η πολιτική μη διάσωσης της δημόσιας υγείας αλλά της διάσωσης των τραπεζών θα δημιουργήσει εκρηκτικές καταστάσεις και η κυβέρνηση προετοιμάζει το έδαφος ώστε να μπορέσει να καταστείλει την όποια αντίδραση.

**Μ. Χρήστος - Χημικό Ιωαννίνων,
Χ. Αφροδίτη - Ιστορικό/
Αρχαιολογικό ΑΠΘ**

Η παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία σε εκρηκτική κρίση

περισσότερο τις ίδιες τις μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις και τις τράπεζες. Οι χρηματιστηριακές φούσκες ξεπερνούν κατά πολύ το μέγεθος του 2008. Αυτές οι «φούσκες» είναι πλασματικά κεφάλαια, που όταν η ομαλή λειτουργία του συστήματος δεν μπορεί να τις τροφοδοτήσει με όλο και μεγαλύτερη υπεραξία και απαλλοτρίωση πλούτου, «σκάνε», δηλαδή μειώνονται οι ονομαστικές αξίες τους, συμπαρασύροντας τα «πραγματικά κεφάλαια» σε απαξίωση (επιχειρήσεις, εργοστάσια κλπ.).

Τους επόμενες μήνες το καπιταλιστικό σύστημα αναμένεται να βρεθεί στα πρόθυρα κατάρρευσης. Η έξαρση της πανδημίας δημιούργησε μια ανεξέλεγκτη κατάσταση, με τις αγορές σε κατάσταση πανικού. Χαρακτηριστικά, τα χρηματιστήρια έχουν ήδη χάσει πάνω από το 30% της αξίας των μετοχών τους. Η περίφημη Goldman Sachs προέβλεψε ότι η πτώση του αμερικάνικου ΑΕΠ μπορεί να φτάσει και το 24%, δηλαδή τρεις φορές μεγαλύτερη από τη Μεγάλη Ύφεση του 2008! Οι προβλέψεις του ΟΟΣΑ είναι εξαιρετικά δυσσώμενες, ειδικά για την Ελλάδα, η οποία καταγράφεται στον «πάτο», με πτώση 30% του ΑΕΠ.

Όσο και να θέλουν, αστικές τάξεις και κυβερνήσεις, να παρουσιάζουν τον κορονοϊό σαν κάτι απρόσμενο και πρώτη αιτία κρίσης της οικονομίας, η αλήθεια είναι πολύ διαφορετική. Η κρίση του '08, στην πραγματικότητα, δεν ξεπεράστηκε ποτέ. Πρόκειται για την πιο βαθιά κρίση του μακρού κύματος κάμψης της οικονομίας, που ξεκίνησε στις αρχές του '70. Τα τελευταία χρόνια, η αναιμική ανάπτυξη, στις χώρες της Δύσης, ήταν γύρω στο 1-3% και σχεδόν όλοι οι αστοί οικονομολόγοι προέβλεπαν μηδενική ανάπτυξη ή ύφεση στην παγκόσμια οικονομία το 2020, πριν την «κρίση του κορονοϊού». Τα ιδιωτικά και δημόσια χρέη εκτινάσσονταν, όλο αυτό το διάστημα (από 185 τρις το 2009, το καταγραμμένο χρέος έφτασε να ξεπερνάει τα 255 τρις το 2019, δηλαδή το τριπλάσιο του παγκόσμιου ΑΕΠ). Σχεδόν τα μισά από αυτά τα χρέη είναι «κόκκινα», δηλαδή δεν θα αποπληρωθούν ποτέ – και αυτό αφορά όλο και

ζει τη ροή του παγκόσμιου εμπορίου, γι' αυτό π.χ. βλέπουμε χώρες ακόμα και να απαγορεύουν την εξαγωγή σιτηρών ή ιατροφαρμακευτικού υλικού. Από την άλλη, η ΕΕ βρίσκεται στα πρόθυρα αποσύνθεσης. Οι πιο πληττόμενες χώρες (Ιταλία, Ισπανία) μένουν αβοήθητες από τον ευρωπαϊκό Βορρά και οικονομικά και υλικοτεχνικά. Αντιθέτως, οι τελευταίοι (Γερμανία, Ολλανδία κ.α.) βρίσκουν ευκαιρία για να φορέσουν το «κολάρο» των μνημονίων σ' όλο τον Νότο και να καθυποτάξουν πλήρως τους λαούς, χωρίς καν να συζητάνε να διανεμηθούν υποτυπωδώς ισόποσα τα βάρη, μέσω της έκδοσης ενός κοινού ευρωμολόγου, που κι αυτό βέβαια θα φορτωνόταν στους λαούς. Παράλληλα, οι τράπεζες και οι πολυεθνικές θα «διασωθούν» για άλλη μια φορά, από την ΕΚΤ, η οποία, προς το παρόν, δανειζεται από τον ιδιωτικό τομέα (όχι από τα κράτη). Βέβαια η ιστορία είναι γνωστή: τα δάνεια και τα χρέη που δημιουργούνται, τα φορτωνόμαστε, εν τέλει, εμείς οι εργαζόμενοι. Δίνουν άλλον ένα πακτωλό χρημάτων (750 δισ. – τα οποία θα «φορτωθούν» στα κράτη ως σάπιοι τίτλοι ομολόγων). Ταυτόχρονα ετοιμάζουν νέες φοροελαφρύνσεις και «πακέτα» για τις μεγάλες επιχειρήσεις, στο όνομα της υποτιθέμενης «διάσωσης των θέσεων εργασίας».

Αυτή η ανυπολόγιστη κατάρρευση μεταφράζεται σε μια νέα τεράστια νεοφιλελεύθερη ταξική επίθεση στα δικαιώματα των εργαζομένων και των φτωχών, με σκοπό να βγουν οι καπιταλιστές, όσο το δυνατόν πιο αλώβητοι. Η «κατάσταση πολέμου» που διακηρύσσουν οι κυβερνήσεις είναι ουσιαστικά κήρυξη πολέμου στην εργατική τάξη. Το σίγουρο είναι ότι το σάπιο καπιταλιστικό σύστημα το μόνο που έχει να προσφέρει σήμερα είναι φτώχεια, εξαθλίωση και καταστολή. Αν δεν θέλουμε να περάσουμε κι άλλες επταετίες «μέσα στον γύψο», πρέπει νέοι, εργαζόμενοι και φτωχοί, να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας και να ανατρέψουμε άμεσα αυτά τα παρασιτικά σκουπίδια.

Οι ΗΠΑ, που μαστίζονται από την κρίση, δείχνουν ότι θέλουν να σωθούν μόνο οι ίδιες, θάβοντας τους άλλους ιμπεριαλιστές και ανταγωνιστές τους. Αυτή η κατάσταση παροξύνει τους ανταγωνισμούς (που ήταν ήδη σε πορεία έκρηξης, δημιουργώντας συγκρούσεις παντού), φτάνοντας μέχρι να κομματιά-

ζει τη ροή του παγκόσμιου εμπορίου, γι' αυτό π.χ. βλέπουμε χώρες ακόμα και να απαγορεύουν την εξαγωγή σιτηρών ή ιατροφαρμακευτικού υλικού. Από την άλλη, η ΕΕ βρίσκεται στα πρόθυρα αποσύνθεσης. Οι πιο πληττόμενες χώρες (Ιταλία, Ισπανία) μένουν αβοήθητες από τον ευρωπαϊκό Βορρά και οικονομικά και υλικοτεχνικά. Αντιθέτως, οι τελευταίοι (Γερμανία, Ολλανδία κ.α.) βρίσκουν ευκαιρία για να φορέσουν το «κολάρο» των μνημονίων σ' όλο τον Νότο και να καθυποτάξουν πλήρως τους λαούς, χωρίς καν να συζητάνε να διανεμηθούν υποτυπωδώς ισόποσα τα βάρη, μέσω της έκδοσης ενός κοινού ευρωμολόγου, που κι αυτό βέβαια θα φορτωνόταν στους λαούς. Παράλληλα, οι τράπεζες και οι πολυεθνικές θα «διασωθούν» για άλλη μια φορά, από την ΕΚΤ, η οποία, προς το παρόν, δανειζεται από τον ιδιωτικό τομέα (όχι από τα κράτη). Βέβαια η ιστορία είναι γνωστή: τα δάνεια και τα χρέη που δημιουργούνται, τα φορτωνόμαστε, εν τέλει, εμείς οι εργαζόμενοι. Δίνουν άλλον ένα πακτωλό χρημάτων (750 δισ. – τα οποία θα «φορτωθούν» στα κράτη ως σάπιοι τίτλοι ομολόγων). Ταυτόχρονα ετοιμάζουν νέες φοροελαφρύνσεις και «πακέτα» για τις μεγάλες επιχειρήσεις, στο όνομα της υποτιθέμενης «διάσωσης των θέσεων εργασίας».

Αυτή η ανυπολόγιστη κατάρρευση μεταφράζεται σε μια νέα τεράστια νεοφιλελεύθερη ταξική επίθεση στα δικαιώματα των εργαζομένων και των φτωχών, με σκοπό να βγουν οι καπιταλιστές, όσο το δυνατόν πιο αλώβητοι. Η «κατάσταση πολέμου» που διακηρύσσουν οι κυβερνήσεις είναι ουσιαστικά κήρυξη πολέμου στην εργατική τάξη. Το σίγουρο είναι ότι το σάπιο καπιταλιστικό σύστημα το μόνο που έχει να προσφέρει σήμερα είναι φτώχεια, εξαθλίωση και καταστολή. Αν δεν θέλουμε να περάσουμε κι άλλες επταετίες «μέσα στον γύψο», πρέπει νέοι, εργαζόμενοι και φτωχοί, να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας και να ανατρέψουμε άμεσα αυτά τα παρασιτικά σκουπίδια.

Μ. Χάρης – τμ. Οικονομικής Επιστήμης ΟΠΑ (ΑΣΟΕΕ)

Η δημόσια υγεία πολιορκείται – τα μνημόνια θωρακίζονται

Η πανδημία απέδειξε πως ο καπιταλισμός δεν μπορεί να δώσει λύσεις στην παγκόσμια υγειονομική, οικονομική και κοινωνική κρίση, που εκτυλίσσεται. Ο άκρατος νεοφιλελευθερισμός, που εφαρμόζεται εδώ και δεκαετίες, συνεπάγεται την εγκληματική «αδυναμία» του συστήματος να προσφέρει τα στοιχειώδη, που εξασφαλίζουν το δικαίωμα στην ζωή.

Οι επιδημιολογικοί χάρτες προδίδουν ότι η μεταδοτικότητα και η θνησιμότητα του ιού διαφέρει, ανάλογα με τις επικρατούσες συνθήκες στο σύστημα υγείας κάθε χώρας (δαπάνες, ιατρικό/νοσηλευτικό προσωπικό, κλίνες ΜΕΘ, διαγνωστικά τεστ κλπ). Χαρακτηριστικότερα «θετικά» παραδείγματα η Κούβα, η Κίνα, η Ταϊβάν κ.α.. Δεν είναι τυχαίο ότι η θνησιμότητα στην Ιταλία (12,5 ΜΕΘ/100.000 κατοίκους) είναι 55 φορές μεγαλύτερη από της Γερμανίας (30 ΜΕΘ/100.000 κατοίκους). Στην Γερμανία μάλιστα αντιστοιχούν πάνω από 12,5 νοσηλευτές/1000 ασθενείς, αριθμός πολύ υψηλότερος από άλλες χώρες της ΕΕ.

Σύμφωνα με τους ειδικούς, το διαγνωστικό τεστ για τον εντοπισμό κρουσμάτων σώζει ζωές. Ο λόγος είναι απλός: ο εντοπισμός των κρουσμάτων –και η καραντίνα αυτών– μειώνει την εξάπλωση του ιού άρα και τους θανάτους. Στην Ν.Κορέα, ο αριθμός των τεστ είναι 3.692 ανά 1 εκ. κατοίκους – αντίστοιχα στην Ιταλία 862, γεγονός που διαμορφώνει την θνησιμότητα της δεύτερης σε 16 φορές μεγαλύτερη. Η Ελλάδα καλείται να αντιμετωπίσει την πανδημία, με μόλις 6 ΜΕΘ/100.000 πληθυσμού, τεράστιες ελλείψεις σε ιατρικό/νοσηλευτικό προσωπικό, εξοπλισμό και υποδομές και γενικότερα με ένα σύστημα υγείας προσαρμοσμένο στις καταστροφικές μνημονιακές συνθήκες και πολιτικές.

Τα τελευταία 10 χρόνια, η δημόσια υγεία έχει χτυπηθεί ανελέητα από τις νεοφιλε-

λεύθερες μνημονιακές κυβερνήσεις. Οι δημόσιες δαπάνες το 2016 κατακλύσαν στο τριτοκοσμικό 4,8%, με τον μέσο όρο στην ΕΕ να φτάνει το 9%, ενώ οι δημόσιες κατά κεφαλήν δαπάνες από τα 1.388€ (2009) έπεσαν στα 820€ (2017)! Η μείωση της χρηματοδότησης έφερε δραματική μείωση του υγειονομικού προσωπικού. Το μόνιμο προσωπικό στα Νοσοκομεία μειώθηκε κατά 25.000 (2010-19) και σήμερα υπηρετούν, σύμφωνα με την ΠΟΕΔΗΝ, 45.000 εργαζόμενοι (με 35.000 κενές οργανικές θέσεις!). Την τελευταία δεκαετία, για κάθε 10 μόνιμους υπαλλήλους που έφυγαν, προσλήφθηκε 1(!), και μάλιστα όχι σε καθεστώς σταθερής απασχόλησης. Οι γιατροί καταγγέλλουν ότι η καθημερινότητα είναι απερίγραπτη και ότι χρειάζονται άμεσα διορισμοί. Σημαντικός αριθμός «βγαίνει από την μάχη», επειδή πρέπει να μπει σε καραντίνα, μόνο για 7 μέρες (όχι για 14 – τις ελάχιστες αναγκαίες), βάζοντας τη ζωή τους και των ασθενών σε κίνδυνο.

Η κυβέρνηση περιορίζεται σε υποκριτικά χειροκροτήματα στα μπαλκόνια και σε φιλοφρονήσεις, αποκαλώντας τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία «ήρωες με λευκές ποδιές», αλλά τους αφήνει «άοπλους». Περηφανεύεται για τις λιγοστές προσλήψεις στα νοσοκομεία, αλλά αποκρύπτει ότι πρόκειται για συμβασιούχους διετούς απασχόλησης, την στιγμή που οι ανάγκες είναι πάγιες και διαχρονικές. Μπαλώνει τα κενά με την αποψίλωση της πρωτοβάθμιας υγείας (που χτυπάει και την εξαιρετικά σημαντική άμεση πρόσβαση του πληθυσμού σε γιατρούς). Κατά τα άλλα, μέσω του ΕΟΔΥ, δίνει σε όποιον τηλεφωνεί την πάγια εντολή να κλειστεί σπίτι – τόση «επιστήμη»! Λαμβάνοντας υπόψη τα τεράστια κενά, οι προσλήψεις αυτές μόνο ως εμπαιγμός μπορούν να εκληφθούν. Αφενός «δεν υπάρχουν χρήματα» για την υγεία, αφε-

τέρου βρεθήκαν 11 εκατομμύρια, δώρο στους καναλάρχες, ώστε να αναπαράγουν τηλεοπτικά το «Μένουμε Σπίτι» (που ως «κοινωνικό μήνυμα», όπως είναι σύμφωνα με την ίδια την κυβέρνηση, οφείλαν να το προβάλουν δωρεάν). Ακόμα ενώ ανακοίνωσαν επίταξη των ιδιωτικών δομών υγείας, στην πραγματικότητα τους χάρισαν 30 εκατομμύρια, ενώ ο ασθενής θα καλείται να πληρώνει «χαμηλό» ημερήσιο νοίκιο (100€) και το κράτος άλλα 200! Την ίδια στιγμή 100 κλίνες ΜΕΘ στο δημόσιο παραμένουν κλειστές, ελλείπει προσωπικό. Άραγε πόσους νοσηλευτές θα μπορούσαμε να έχουμε με αυτά τα λεφτά;

Αποδείχθηκε πως όχι μόνο δεν είμαστε θωρακισμένοι, όπως καυχόταν ο Κικίλιας, αλλά πλέον είναι σίγουρο, πως με την πρώτη κλιμάκωση των κρουσμάτων, το σύστημα υγείας θα καταρρεύσει και η κατάσταση θα είναι πολύ άσχημη. Όσο συγκινητική και αν είναι η ανταπόκριση χιλιάδων ανθρώπων, που θέλουν να δείξουν την αλληλεγγύη τους, απέναντι σε αυτή τη κρίση, η λύση δεν είναι, από μόνος του, ο εθελοντισμός, αλλά η άμεση ενίσχυση του ΕΣΥ! Ακόμα και σήμερα, υπάρχει δυνατότητα να γλιτώσει η κοινωνία και να διασωθεί η δημόσια υγεία, με χιλιάδες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, επαναλειτουργία των κλειστών δομών υγείας, γενναία χρηματοδότηση για εξοπλισμό και δωρεάν ελέγχους. Ωστόσο κυβέρνηση και ΕΕ επιμένουν στην περιβόητη «δημοσιονομική πειθαρχία», πιστοί στις μνημονιακές δεσμεύσεις και βάζουν ανυπέβλητα εμπόδια στην υλοποίηση των παραπάνω. Η νεοφιλελεύθερη αντίληψη άλλωστε αντιμετωπίζει τις δαπάνες υγείας ως καταναλωτικές και εξατομικευμένες, όχι ως κοινωνικές. Όσο δίνονται χρήματα στα πλεονάσματα, στο χρέος, στις μεγάλες επιχειρήσεις, στην αστυνομία και τους εξοπλισμούς του ΝΑΤΟ, δεν περισσεύει ούτε ευρώ για την αντιμετώπιση της πανδημίας.

Είναι επιτακτικό να μην αφήσουμε την μάχη για την υπεράσπιση των ζωών μας στα χέρια τους. Πρώτα οι άνθρωποι! Όχι τα κέρδη και το αρρωστημένο σύστημά τους!

**Τ. Νάντια - Ιατρική Ιωαννίνων
Π. Τζένη - Σχολή Δημόσιας Υγείας Πα.Δ.Α.**

Ποιος είναι πιο επικίνδυνος: ο κορονοϊός ή ο νεοφιλελευθερισμός;

Το τελευταίο διάστημα, πολλά κυβερνητικά στελέχη παγκοσμίως έχουν παραδεχθεί ότι: «ο νεοφιλελευθερισμός και οι ιδιωτικοποιήσεις στο σύστημα υγείας, το έχουν οδηγήσει σε διάλυση, με αποτέλεσμα να στενάζει από την εξάπλωση του κορονοϊού». Πράγματι η σημερινή κατάσταση αναδεικνύει τις εγκληματικές συνέπειες των νεοφιλελεύθερων πολιτικών και την ανικανότητα των νεοφιλελεύθερων να αντιμετωπίσουν την πανδημία στις χώρες της Δύσης. Αυτά προστίθενται στην πλήρη αποτυχία τους να αντιμετωπίσουν την οικονομική κρίση του 2008. Η πανδημία ανέδειξε την αδιαφορία των κυβερνήσεων παγκόσμια για τις ανθρώπινες ζωές, αφού όλες τους κώφευσαν στις προειδοποιήσεις των επιστημόνων, όπως συνεχίζουν να κωφεύουν και στις αντίστοιχες προειδοποιήσεις για την τεράστια περιβαλλοντική καταστροφή και τις δραματικές επιπτώσεις της.

Ωστόσο, η παραδοχή αυτής της αλήθειας δεν ξεπλένει τα χρόνια εγκλήματα των κυβερνήσεων ενάντια στους εργαζόμενους. Δεν κρύβεται, ούτε ξεπλένεται το γεγονός ότι από τη μία έβλεπαν την οικονομική κρίση να πλησιάζει και έπαιρναν σειρά μέτρων αντεργατικών και διάσωσης του κεφαλαίου και από την άλλη, ενώ είχαν επαρκή χρόνο, συνέχισαν να ακολουθούν το γνωστό νεοφιλελεύθερο δρόμο της αλαζονείας και της βλακώδους ανικανότητας (βλ. Τραμπ, Τζόνσον κλπ), αφήνοντας τους πληθυσμούς εγκληματικά απροστάτευτους.

Αυτές οι δηλώσεις, καθώς και η νέα αύξηση του κρατικού οικονομικού παρεμβατισμού, οδηγούν σε συζητήσεις περί στροφής των αστικών επιτελείων προς νεοκευνσιανές πολιτικές. Συζητήσεις όμως ανεδαφικές, καθώς αυτή η στροφή θα απαιτούσε: διαφορετική μεταχείριση της ανθρώπινης εργασίας, το κράτος σε κυρίαρχο ρόλο, τον περιορισμό της

ιδιωτικοποίησης του χρήματος, την κυριαρχία παραγωγικού κεφαλαίου, έναντι του χρηματοπιστωτικού, και τέλος την ύπαρξη ισχυρής ιμπεριαλιστικής ηγεσίας (αυτό το ρόλο δεν μπορεί πλέον να τον παίξει η Αμερική). Εφόσον τίποτα από τα παραπάνω δεν υπάρχει (ίσα-ίσα διαφαίνεται αντίθετη εξέλιξη) πρέπει να εξεταστεί, η βάση της νεοφιλελεύθερης πολιτικής.

Ο κρατικός παρεμβατισμός στην οικονομία, για τον νεοφιλελευθερισμό, έχει δύο «διαστάσεις», φαινομενικά αντιφατικές. Αφενός η οικονομία πρέπει να «αποκρατικοποιηθεί». Αυτό σημαίνει ότι οι κρατικές δαπάνες για υγεία, παιδεία, κοινωνική ασφάλιση κλπ. πρέπει να μειωθούν κατακόρυφα και να ανοίξουν διάπλατα οι πόρτες στο ιδιωτικό κεφάλαιο, για να «επενδύσει» στους συγκεκριμένους τομείς και να τους μετατρέψει σε πεδίο κερδοφορίας (δηλαδή να τους λεηλατήσει, σε βάρος των κοινωνικών αναγκών). Δεν ισχύει όμως το ίδιο για επιχειρήσεις και τράπεζες. Εκεί η κρατική χρηματοδοτική κάνουλα ρέει άφθονα (ιδιαίτερα μετά το ξέσπασμα της κρίσης του 2007-08, οι κρατικές παρεμβάσεις εκτοξεύτηκαν, ώστε να διασωθούν επιχειρήσεις και τράπεζες από την χρεωκοπία). Ακόμη και τα επιδόματα φτώχειας, που δίνονται με το σταγονόμετρο, στόχο έχουν την τόνωση της κατανάλωσης και μόνο όσο θεωρείται εφικτό, ώστε να επιβιώσουν τα πιο αποφασιστικά κομμάτια του κεφαλαίου. Παρότι σήμερα οι κυβερνήσεις, αναγκασμένες εκ των συνθηκών, ανοίγουν τα κρατικά ταμεία, δεν σημαίνει ότι ο νεοφιλελευθερισμός είναι παρελθόν. Είναι ζήτημα επιβίωσης του καπιταλιστικού συστήματος, οι βασικοί πυλώνες του νεοφιλελευθερισμού, που περιστρέφονται γύρω από το δόγμα «απαγορεύεται το απαγορεύεται για το κεφάλαιο» και την υπερεκμετάλλευση – αποδιοργάνωση της εργατικής

τάξης, να παραμείνουν αλώβητοι.

Ο νέος κορονοϊός μεταδόθηκε από τα ζώα στον άνθρωπο, λόγω της περιβαλλοντικής καταστροφής. Οι βιότοποι πολλών ειδών αφανίζονται, με αποτέλεσμα, ζώα να μεταναστεύουν προς τα αστικά κέντρα, φέροντας μικρόβια και ιούς και μεταδίδοντάς τους στους ανθρώπους. Η βασική αιτία της περιβαλλοντικής καταστροφής είναι ο καπιταλισμός. Το σύστημα του άκρατου ανταγωνισμού και της επίτευξης του μέγιστου κέρδους, οδηγούν στην παραγωγή με το μικρότερο δυνατό κόστος, προφανώς χωρίς τη λήψη απαραίτητων μέτρων προστασίας του περιβάλλοντος (φίλτρα, σωστή απόρριψη λυμάτων, κλπ). Αποτέλεσμα, η τεράστια μόλυνση του πλανήτη που απειλεί την ανθρωπότητα με εξαφάνιση, με πολλαπλούς τρόπους.

Η εξάπλωση του ιού σε όλη την υφήλιο δεν ήταν αναπότρεπτη. Αν υπήρχε εγκαίρως πλήρης αποκλεισμός των πρώτων περιοχών που εμφανίστηκε και συνεργασία της παγκόσμιας επιστημονικής κοινότητας και των κρατών για την αντιμετώπιση του, θα μιλούσαμε με άλλους όρους. Ωστόσο η λειτουργία της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας δεν θα επέτρεπε, επ' ουδενί, την απομόνωση της οικονομίας της Κίνας, μην υπολογίζοντας τις τεράστιες ανθρώπινες απώλειες, μπροστά στην απώλεια των κερδών τους.

Πέρα από τα παραπάνω η παγκόσμια αστική τάξη, ευθύνεται και για την διάλυση και κατάρρευση των συστημάτων υγείας. Τρανταχτό αντιπαράδειγμα στον νεοφιλελευθερισμό αποτελεί η Κούβα, που παρά την φτώχεια της, το αμερικανικό εμπάργκο κ.λπ. έχει παραγωγή φαρμάκων, «εξάγει» αλληλέγγυους γιατρούς και βέβαια, πράγματι αντιμετωπίζει το θέμα αποτελεσματικά, στη βάση μιας συλλογικής λειτουργίας του πληθυσμού, που ενεργοποιείται για να γίνουν μαζικά τεστ κ.λπ. - αυτά εί-

ναι η κληρονομιά της σοσιαλιστικής επανάστασης. Επίσης τα αλληπάλληλα αντεργατικά μέτρα, έχουν οδηγήσει την εργατική τάξη σε παγκόσμιο επίπεδο σε μια τεράστια πτώση του βιοτικού της επιπέδου. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την αποδυνάμωση του οργανισμού και του ανοσοποιητικού – ένας άνθρωπος που δεν τρέφεται, δεν ξεκουράζεται, δεν ζεσταίνεται σωστά, αγχώνεται για την εξυπηρέτηση των βασικών βιοτικών του αναγκών και ζει στην εξαθλίωση, είναι ένας οργανισμός πολύ πιο ευάλωτος και φιλάσθενος.

Ακόμη και στην σημερινή κατάσταση έκτακτης ανάγκης, τα πάντα υπολογίζονται με βάση το κόστος και το κέρδος και παράγονται βάσει των ατομικών αποφάσεων του εκάστοτε καπιταλιστή – κόντρα στις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες. Παγκοσμίως, δεν έχει υπάρξει ριζική ενίσχυση των συστημάτων υγείας, ούτε στο επίπεδο της νοσηλείας/ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, ούτε στο επίπεδο της πρόληψης και θεραπείας, καθώς αυτό θα προϋπέθετε τεράστιες κρατικές δαπάνες προς όφελος της κοινωνίας (όμως «...η κοινωνία δεν υπάρχει, υπάρχουν μόνο άτομα.» Μ. Θάτσερ.)

Στο ίδιο μήκος κύματος κινείται και η νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση του Μητσοτάκη, με την μνημονιακή ΕΕ και την ντόπια αστική τάξη. Υποταγμένη στους νόμους της αγοράς, δεν ενισχύει το ΕΣΥ με βάση τις ανάγκες της κοινωνίας, αλλά επιλέγει να φορτώνει τα βάρη και αυτής της κρίσης στις πλάτες των εργαζομένων και της νεολαίας. Με σημαία «το συμφέρον του εργοδότη» εξαπολύει μια διττή επίθεση στους εργαζόμενους:

1. Με νέα αντεργατικά μέτρα (βλ. αντίστοιχο άρθρο)
2. Με σκληρή ιδεολογική επίθεση – πολυεπίπεδη γκεμπελική προπαγάνδα.

Η χιλιοειπωμένη φράση «ο κορονοϊός προσβάλλει τον οποιοδήποτε, ανεξαρτήτως φύλου, ηλικίας, εισοδήματος» δεν είναι καθόλου αθώα. Η αίσθηση της «διαταξικής φύσης» του ιού είναι σημαντική για την κυ-

βέρνηση για πολλούς λόγους: ενισχύει την άποψη ότι ο ιός δεν κάνει «διακρίσεις», σε μια κατεύθυνση τόνωσης του αισθήματος της εθνικής ενότητας και της ομοψυχίας, χρησιμοποιώντας την ως «δούρειο ίππο» για μια νέα επίθεση στα εργατικά δικαιώματα, ξεπλένοντας παράλληλα τις εγκληματικές τους πολιτικές.

Η χουντική απαγόρευση της κυκλοφορίας δεν έχει κανέναν ρόλο στην αντιμετώπιση του κορονοϊού (βλ. και το παράδειγμα της Ταϊβάν, που δεν εφάρμοσε απαγόρευση κυκλοφορίας). Ένα κομμάτι των εργαζομένων εξακολουθεί να εργάζεται εκτός σπιτιού, υφιστάμενο τεράστια καταπάτηση των εργασιακών δικαιωμάτων, όντας πλέον πλήρως απομονωμένο από οποιαδήποτε μορφή οργανωμένου συνδικαλισμού – την ίδια στιγμή που οι περισσότεροι εργοδότες είναι κλειδωμένοι και υγιείς στα πολυτελή σπίτια τους. Ο βασικός ιδεολογικός ρόλος των μέτρων είναι να ενοχοποιηθούν οι εργαζόμενοι, ακόμη και για τους ίδιους τους θανάτους (η 40χρονη που δεν ενημέρωσε σωστά τον γιατρό, οι «ασυνείδητοι» που συνωστίζονται κλπ), καθώς και να διαιρεθεί η εργατική τάξη (προτροπή για «καταδόσεις» των απερίσκεπτων). Το αίσθημα ενοχής και η διαρκής κοπρολαγνεία που προβάλλεται στα ΜΜΕ, είναι απαραίτητα ιδεολογικά όπλα. Η εργατική τάξη πρέπει να πεισθεί ότι φταίει,

άρα να υπομείνει τις συνέπειες αυτής της κρίσης. Αλλά κυρίως η κοινωνία πρέπει να συνηθίσει στην αστυνομο(τρομο)κρατία και σε ένα άνευ δικαιωμάτων και ελευθεριών status quo. Όταν το ετοιμοθάνατο καπιταλιστικό σύστημα βρίσκεται σε βαθιά κρίση, δεν μπορεί αντικειμενικά να ενσωματώσει τους εργαζόμενους, να τους πείσει ότι μπορεί με την λειτουργία του να παρέχει ένα στοιχειώδες βιοτικό επίπεδο, ακόμα και να προστατεύσει τη ζωή τους. Και επειδή «όπου δεν πέφτει λόγος, πέφτει ράβδος», η κατατρομοκράτηση και η καταστολή αποτελούν βασικό όπλο του συστήματος.

Στην πραγματικότητα, η βαθύτερη αιτία όλων των θανάτων αυτών δεν είναι ο κορονοϊός καθαυτός. Το κρισιμότερο και σημαντικότερο ρόλο τον παίξει ο τρόπος λειτουργίας της οικονομίας και οι πολιτικές αποφάσεις, που καθορίζονται από αυτόν. Σημασία έχει ποιος διαχειρίζεται την οικονομία και την εξουσία. Αν ο γνώμονας είναι το κέρδος, η ανθρώπινη ζωή δεν έχει αξία. Μόνο σε μια σοσιαλιστική κοινωνία, όπου άξονας είναι οι πραγματικές ανάγκες μας, υπάρχει πραγματικός σεβασμός στην ανθρώπινη ζωή και στην διαφύλαξη της.

Όχι στην «μονιμοποίηση» της εξ' αποστάσεως διδασκαλίας! Δημόσια δωρεάν παιδεία για όλους, χωρίς ταξικό αποκλεισμό!

Τον τελευταίο μήνα, η ανθρωπότητα βρίσκεται αντιμέτωπη με μια πρωτόγνωρη επικίνδυνη κατάσταση. Όπως και παγκόσμια, η πανδημία του Covid-19 έχει προκαλέσει πανικό και αναστάτωση στην ελληνική κοινωνία. Στις 10/3, ανάμεσα σε μια σωρεία αντεργατικών μέτρων, η κυβέρνηση ανακοίνωσε την αναστολή λειτουργίας όλων των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της χώρας, ως μέτρο πρόληψης ενάντια στην επέκταση του νέου κορονοϊού, ανακοινώνοντας στις 20/3 την επέκτασή της αναστολής τουλάχιστον έως τις 10/4. Στόχος της κυβέρνησης, τόσο για τα μέτρα που αφορούν την παιδεία, όσο και για αυτά που πλήττουν τα εργασιακά και δημοκρατικά μας δικαιώματα, είναι η συνέχιση και η παγίωσή τους και μετά την πανδημία, καθώς πολλές από αυτές τις «αλλαγές» βρίσκονταν ήδη –προ κορονοϊού– στην μνημονιακή ατζέντα κυβέρνησης-ΕΕ.

Σε συνέντευξη της Υπουργού Παιδείας στις 15/3/20 ανακοινώθηκαν κάποιες «πρώτες σκέψεις/σενάρια» της Κυβέρνησης της ΝΔ, ως προς την διαμόρφωση της εκπαιδευτικής διαδικασίας, τα οποία είναι:

Η καθολική διεύρυνση και παγίωση της διαδικτυακής εξ' αποστάσεως εκπαίδευσης, με πανελλαδική ημέρα έναρξης της τηλεκπαίδευσης για τα ΑΕΙ την 26η Μαρτίου.

Η επέκταση του σχολικού/ακαδημαϊκού έτους, η μείωση της διδακτέας ύλης και η μετακύλιση της ημερομηνίας των πανελλαδικών και των εξεταστικών των ΑΕΙ

Η αύξηση των διδακτικών ωρών, μετά το πέρας της αναστολής λειτουργίας των ιδρυμάτων.

Η εξ' αποστάσεως διδασκαλία μπορεί πράγματι να αποτελεί ένα απαραίτητο προσωρινό μέτρο, εν μέσω αυτής της έκτακτης κατάστασης, και για αυτό δεν είναι παράλογο ή κατακριτέο κάποιος φοιτητής να παρακολουθεί τα ηλεκτρονικά μαθήματα. Ωστόσο η μονιμοποίηση της τηλεκπαίδευσης, ως «φθηνότερο» μέσο, είναι ιδιαίτερα πιθανή και εγκυμονεί πολλούς κινδύνους.

Η παγίωση της εξ' αποστάσεως διδασκαλίας στα ΑΕΙ θα φέρει μια τεράστια υποβάθμιση των σπουδών μας, μείωση της χρηματοδότησης των ιδρυμάτων, διάλυση της φοιτητικής μέριμνας, απολύσεις προσωπικού, μιας και πλέον «δεν θα χρειάζονται τόσο εργαζόμενοι» για διδακτικό, διοικητικό και τεχνικό προσωπικό, δεν θα απαιτείται φοιτητική μέριμνα, άρα ούτε εστίες, λέσχες και συγγράμματα. Όλα θα γίνονται από το «σπίτι» και προφανώς με δίδακτρα (τα δίδακτρα αποτελούν πάγια επιδίωξη των νεοφιλελεύθερων – η ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης δρομολογείται εμμέσως από την «χρηματοδότηση βάσει αξιολόγησης» του νόμου Κεραμέως και άμεσα από τις διαθέσεις για κατάργηση του άρθρου 16. Άλλωστε η ηλεκτρονική διδασκαλία, εξασφαλίζει ότι αν δεν έχεις πληρώσει, δεν μπορείς να μπεις στο μάθημα) Η τηλεκπαίδευση εισάγει τον ταξικό αποκλεισμό στην εκπαίδευση (δεν έχουν όλοι οι φοιτητές/μαθητές ίντερνετ, υπολογιστή ή ακόμη και ρεύμα στο σπίτι τους).

Με όλα αυτά, το πανεπιστήμιο θα πάψει να αποτελεί χώρο κοινωνικοποίησης και πολιτικοποίησης για τη νεολαία, αφού οι φοιτητές θα το επισκέπτονται ελάχιστα κατά τις σπουδές τους! Θα υποστεί μια σαρωτική αλλαγή, με αποτέλεσμα οι φοιτητικοί σύλλογοι, τα όργανα τους και ο συνδικαλισμός να αποδυναμωθούν σημαντικά, αφού θα έχουν αντικατασταθεί με ηλεκτρονικές ψηφοφορίες από τους καναπέδες

των σπιτιών μας!

Τέλος, η ιδιωτικών συμφερόντων ψηφιακή πλατφόρμα, που χρησιμοποιεί η Κυβέρνηση για το περίφημο e-learning, που προς το παρόν μπορεί βραχυπρόθεσμα να προσφέρεται «αφιλοκερδώς», αποτελεί την καλύτερη δωρεάν διαφήμιση για μελλοντική πώληση των προϊόντων της εταιρείας σε σχολεία, εκπαιδευτικούς και μαθητές. Δηλαδή, η κυβέρνηση δίνει απλόχερα για μία ακόμα φορά το ελεύθερο στους ιδιώτες-αρπακτικά να κατασπαράξουν τη δημόσια δωρεάν παιδεία, για να αυξήσουν τα κέρδη τους.

Η απόφαση της κυβέρνησης να κλείσει τις εστίες, αφήνοντας άστεγους χιλιάδες φοιτητές, ανέδειξε το λυσοσασμένο μίσος των νεοφιλελεύθερων για τους εργαζόμενους, και ειδικά για την νεολαία. Ευτυχώς η γρήγορη κινητοποίηση πολλών συλλόγων (οικότροφων και φοιτητών) πανελλαδικά, έχει αποτρέψει σε μεγάλο βαθμό την εφαρμογή αυτού του μέτρου. Ακόμη η κυβέρνηση, εν μέσω πανδημίας και απαγόρευσης της κυκλοφορίας, αποφάσισε να κατεβάσει προς ψήφιση, μέσα στις επόμενες εβδομάδες, νέο αντι-εκπαιδευτικό νομοσχέδιο (με καταστροφικά μέτρα κυρίως για την δευτεροβάθμια, όπως η επαναφορά της τράπεζας θεμάτων κλπ).

Οι φοιτητές πρέπει να παλέψουμε για να μην περάσει – μονιμοποιηθεί κανένα από αυτά τα μέτρα. Δεν χρειάζεται να περιμένουμε το άνοιγμα των σχολών μας για να υπερασπιστούμε τα δικαιώματά μας – πρέπει να το κάνουμε ήδη από τώρα. Με όπλο μας τους συλλογικούς αγώνες, να παλέψουμε για: 1) δημόσια δωρεάν υγεία και εκπαίδευση 2) υπεράσπιση των δημοκρατικών μας δικαιωμάτων και 3) ενότητα στους αγώνες/σύνδεση φοιτητών – εργατών.

Σε αυτές τις δύσκολες στιγμές που περνάμε, προέχει η προάσπιση της υγείας της νεολαίας, των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Χωρίς πανικό, παραμένουμε ενωμένοι και διεκδικούμε τα δικαιώματά μας, κόντρα στην χουντικού τύπου απαγόρευση της κυκλοφορίας και στο επικίνδυνο παραμύθι της «ατομικής ευθύνης». Με επιτροπές αγώνα παντού να προστατέψουμε τη δημόσια υγεία, τα δικαιώματά και τις ελευθερίες μας.

Κ. Γρηγόρης - Ιστορικό Ιωαννίνων

Πανδημία και Κρίση – Τι να κάνουμε

Το τελευταίο διάστημα βρισκόμαστε αντιμέτωποι, και στην Ελλάδα, με την εξάπλωση του κορονοϊού, που ξεσκέπασε τις αδυναμίες των συστημάτων υγείας πολλών κρατών. Η πανδημία έχει δημιουργήσει μια έκτακτη κατάσταση, με την υγεία του πληθυσμού να οδηγείται σε οριακό σημείο και χιλιάδες ανθρώπινες ζωές να χάνονται καθημερινά.

Ως νεολαία πρέπει να αντιμετωπίσουμε αυτή την κατάσταση, με έναν συλλογικό και ορθολογικό τρόπο. Πρέπει να εφαρμοστούν τα απαραίτητα μέτρα πρόληψης και προστασίας, όχι υπό το πρίσμα της τρομοκρατίας, της καταστολής και της καταπάτησης των θεμελιωδών δημοκρατικών δικαιωμάτων, αλλά της αυτοπροστασίας των εργαζομένων και της κοινωνικής προστασίας, με γνώμονα την αλληλεγγύη.

Ως νεολαία πρέπει να επιβάλουμε τη σωστή εφαρμογή των απαραίτητων μέτρων προστασίας και την αναβάθμιση του δημοσίου συστήματος υγείας. Απαιτείται: α) δραστική αύξηση της χρηματοδότησης για την Υγεία ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ, β) μαζικές και μόνιμες προσλήψεις στο ΕΣΥ, με σταθερές εργασιακές σχέσεις, γ) αγορά του απαραίτητου εξοπλισμού για τα νοσοκομεία και των απαραίτητων μέσων προστασίας (μάσκες, γάντια κ.α.) για τους υγειονομικούς εργαζόμενους και τον γενικό πληθυσμό, δ) επίταξη/εθνικοποίηση όλων των ιδιωτικών δομών υγείας, χωρίς αποζημίωση, υπό εργατικό έλεγχο. Αυτά θα σώσουν τις ζωές των γιατρών και του νοσηλευτικού προσωπικού και όχι οι δωρεάν καφέδες από τα Everest, που πρότεινε ο Υπ. Υγείας! Να δοθεί γενναία χρηματοδότηση για την κάλυψη των κοινωνικών αναγκών και την αντιμετώπιση της κατάστασης και όχι άλλα πεταγμένα δισεκατομύρια ευρώ, για να αγοράζονται και να πετάνε F-16, για το ΝΑΤΟ, την αστυνομία και τις τράπεζες! Είναι σημαντικό επίσης οι φοιτητικοί σύλλογοι και τα σωματεία, μέσα από τις συλλογικές μας αποφάσεις, να στηρίζουμε τις προσπάθειες του προσωπικού στα νοσοκομεία και να οικοδομήσουμε ένα αυτοοργανωμένο δίκτυο αλληλεγγύης για τις ευπαθείς ομάδες και όσους ανθρώπους έχουν ανάγκη. Λύση δεν είναι ο δρόμος του «ατομικού εθελοντισμού», που προωθούν κυβέρνηση και ΜΜΕ (π.χ. αναφορά κυβερνητικού εκπροσώπου Πέτσα για τους εθελοντές της ΟΝΝΕΔ!).

Ως νεολαία οφείλουμε να αντικρούσουμε την προπαγάνδα τρομοκρατίας, πανικού και ενοχοποίησης που διασπείρουν κυβέρνηση και ΜΜΕ, μέσω τηλεπερσόνων που καλούν να «Μείνουμε Σπίτι» (αγνοώντας ότι τα δικά μας σπίτια είναι κατά 400 τμ. μικρότερα, χωρίς πισίνα και μπροστινή αυλή), μέσω φρικιαστικών εικόνων από φέρετρα στην Ιταλία, μέσω ψεύτικων ρεπορτάζ κλπ. Με όλα αυτά προσπαθούν να μας τρομοκρατήσουν και να εμποτίσουν με το δηλητήριο της «ατομικής ευθύνης» την κοινωνία, ώστε να θεωρήσουμε πως φταίμε εμείς για την ταχεία εξάπλωση και διάδοση του κορονοϊού, επειδή είμαστε «ανεύθυνοι», «καλοπερασάκηδες» και δεν συμμορφωνόμαστε στις υποδείξεις της κυβέρνησης και άρα να θεωρήσουμε ότι πρέπει να πληρώσουμε εμείς «το μάρμαρο». Εδώ πρέπει να επισημανθεί πως λύση για την κοινωνία δεν είναι η απαγόρευση της κυκλοφορίας. Η απαγόρευση της κυκλοφορίας που έχει επιβάλλει η κυβέρνηση, συνιστά καταστολή. Πασχίζει, μήπως και σώσει το σύστημα υγείας από την κατάρρευση και τους μαζικούς θανάτους. Εξελίσσεται εν τέλει σε μια

γενική πρόβα αστυνομοκρατίας και στρατιωτικοποίησης της δημόσιας ζωής, ιδιαίτερα έχοντας απαγορεύσει επί της ουσίας τη συνδικαλιστική και πολιτική δράση. Επίσης, ο μακροχρόνιος εγκλεισμός στο σπίτι προξενεί σοβαρά προβλήματα στην ψυχική υγεία κάθε ανθρώπου, ενώ ενισχύει αισθήματα ατομικοποίησης και αποξένωσης, τα οποία η νεολαία και οι εργαζόμενοι καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε. Για αυτό χρειάζεται να αξιοποιείται δημιουργικά ο χρόνος μας με άθληση, ανάγνωση βιβλίων, επικοινωνία με φίλους κ.α. και όχι με «σάπισμα» μπροστά στον υπολογιστή και βύθισμα στην υποκοουλτούρα.

Ως νεολαία οφείλουμε να ξεκαθαρίσουμε στην κυβέρνηση πως δεν θα πληρώσουμε εμείς τα σπασμένα της κρίσης ούτε τώρα, ούτε ποτέ. Πρέπει επιτέλους να βάλουν το χέρι στην τσέπη οι καπιταλιστές, τα κοράκια των χρηματιστηρίων και όλος ο μνημονιακός συρφετός, που τόσα χρόνια πλούτιζαν στις πλάτες μας. Γι' αυτό, απαιτείται μαχητική υπεράσπιση των εργασιακών και δημοκρατικών δικαιωμάτων μας, ενάντια στα άδικο ταξικά μέτρα της κυβέρνησης, πολλά από τα οποία ήρθαν για να μείνουν. Έχει έρθει η ώρα του λογαριασμού με την κυβέρνηση και δεν πρέπει να αναβάλλεται: είναι ζήτημα ζωής ή θανάτου, όπου και όποτε δίνεται η δυνατότητα, να δίνουμε συλλογικές μάχες! Χαρακτηριστικό παράδειγμα, ο αγώνας των εστιακών. Με αυτόν τον τρόπο να αποκαλύψουμε το πραγματικό πρόσωπο της κυβέρνησης, που υπό την κρισιμότητα της κατάστασης, επιδιώκει ένα κλίμα εθνικής ομοψυχίας, ταξικής ειρήνης και ενότητας. Να παλέψουμε ενάντια στη λογοκρισία που ετοιμάζεται να επιβάλει η κυβέρνηση απέναντι, σε όποια φωνή της ασκεί κριτική, με το πρόσχημα

της παραπληροφόρησης και ενάντια στην παραβίαση των προσωπικών μας δεδομένων, με πρόσχημα την αντιμετώπιση του ιού.

Στους χώρους εργασίας, εργαζόμενοι και νεολαία, πρέπει να απαιτήσουμε να παρέχονται μέσα προστασίας (αντισηπτικά, μάσκες κ.λπ.) και να εφαρμόζονται τα απαραίτητα υγειονομικά μέτρα (απολυμάνσεις κ.α.), με έξοδα των εργοδοτών. Ειδικότερα, στους χώρους εργασίας πρέπει να τιμωρηθούν αυστηρά οι εργοδότες που δεν τα εφαρμόζουν και έχουμε ήδη θανάτους εργατών! Να μπλοκαριστούν όλα τα αντεργατικά μέτρα (μειώσεις μισθών, απολύσεις κ.α.) και να λειτουργούν τα σωματεία και τα Εργατικά Κέντρα, που θα το διασφαλίζουν συλλογικά.

Για τα εργατικά και φτωχά λαϊκά στρώματα πρέπει να πραγματοποιηθούν φοροαπαλλαγές, διαγραφή χρεών και δωρεάν παροχή όλων των απαραίτητων αγαθών και υπηρεσιών (βασικά είδη πρώτης ανάγκης, ρεύμα, νερό, φάρμακα κ.α.), καθώς και να επιβληθεί κοινωνικός έλεγχος και πλαφόν στις τιμές των προϊόντων. Απαραίτητο συμπλήρωμα είναι να τιμωρηθούν παραδειγματικά όλοι οι μαυραγορίτες επιχειρηματίες, που προσπαθούν σε αυτήν τη δύσκολη κατάσταση να κερδοσκοπήσουν στις πλάτες μας, με αυξήσεις 3000%(!) επί του κόστους των προϊόντων, και όσοι δημιουργούν τεχνητές ελλείψεις για να αυξήσουν τις τιμές τους.

Στο χώρο της παιδείας, να διασφαλιστεί το ακαδημαϊκό εξάμηνο και η εξεταστική περίοδος, με όλες τις απαραίτητες προσαρμογές, αλλά όχι εις βάρος των φοιτητών και με ύλη που αντιστοιχεί στα δια ζώσης μαθήματα.

Τέλος, πρέπει να υιοθετηθούν έκτακτα μέτρα για την οικονομία. Να καταργηθεί το Σύμφωνο Σταθερότητας και προφανώς και οι δεσμεύσεις προς την ΕΕ. Είναι τραγελαφικό, με την προσδοκώμενη κατακόρυφη πτώση του ΑΕΠ, να μιλάμε για πρωτογενή πλεονάσμα-

τα. Για να βρεθούν τα χρήματα για την δωρεάν διανομή ειδών πρώτης ανάγκης, την καταβολή του κατώτατου μισθού σε ΟΛΟΥΣ τους εργαζόμενους, άνεργους και φτωχούς και να δοθούν ΎΣΑ χρήματα έχει ανάγκη η δημόσια υγεία, να γίνει άμεση στάση πληρωμών και διαγραφή του δημοσίου χρέους. Να εφαρμοστεί βαριά φορολογία σε κεφάλαιο και πλούσιους. Να γίνει εθνικοποίηση των μεγάλων επιχειρήσεων σε όλους τους τομείς - κλειδιά της οικονομίας (μεγάλα εμπορικά καταστήματα, βιομηχανίες, τράπεζες κ.α.), κάτω από εργατικό έλεγχο, και τέλος να γίνει δήμευση της εκκλησιαστικής περιουσίας και φυσικά τιμωρία όσων παπάδων ή θρησκόληπτων δρουν ανεύθυνα.

Νεολαία και εργαζόμενοι να πάρουμε τη μάχη για τη ζωή μας στα χέρια μας!

Οι μόνοι που μπορούμε να εφαρμόσουμε μέσω ένα τέτοιο Πρόγραμμα Σωτηρίας είμαστε εμείς! Η μόνη κοινωνία, που μπορεί να προστατεύσει τα μέλη της, είναι αυτή που λειτουργεί υπό εργατικό έλεγχο. Οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων «κρατάνε όρθια» τα ρημαγμένα από τις κυβερνήσεις νοσοκομεία! Οι εργαζόμενοι πρέπει να τα λειτουργούν και να αποφασίζουν για τις ανάγκες των νοσοκομείων και

όχι λαμόγια υπουργοί, που με την πρώτη ευκαιρία θα ξαναεπιτεθούν ακόμα πιο βάρβαρα στη δημόσια υγεία. Κανένας να μην «μείνει σπίτι» μόνος του, πεινασμένος ή αβοήθητος. Πρέπει να αμφισβητήσουμε έμπρακτα την χουντική απαγόρευση της κυκλοφορίας, να ανασυγκροτήσουμε τα συλλογικά μας όργανα, και μέσα από τους αγώνες μας να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας και να αντεπιτεθούμε σε κυβέρνηση - μνημονιακούς - ΕΕ.

Η παράνοια και η βαρβαρότητα που ζούμε το τελευταίο διάστημα δεν είναι μια εικόνα βγαλμένη από κάποιο βιβλίο της Αποκάλυψης ή από κάποια ταινία δυστοπικής επιστημονικής φαντασίας. Αναδεικνύει το πόσο έχει σαπίσει και παρακμάσει το καπιταλιστικό σύστημα: πλέον απειλεί ανοικτά την ανθρωπότητα με αφανισμό! Έχει ωριμάσει ο καιρός για να το ανατρέψουμε και να το αντικαταστήσουμε με μια κοινωνία που θα λειτουργεί με βάση τις ανθρώπινες ανάγκες και όχι το κέρδος, την Σοσιαλιστική! Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να διασφαλίσουμε δημόσια υγεία, αξιοπρεπές βιοτικό επίπεδο, εξαφάνιση της φτώχειας, της ανεργίας, των πολέμων και της οικολογικής καταστροφής.

Κ. Σωτήρης, - Χημ. Μηχ. ΕΜΠ

Κυβέρνηση Μητσοτάκη - «Ελεύθερη Αγορά» ΑΝΙΚΑΝΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΙ

Παίρνουμε τη μάχη για τη ζωή στα χέρια μας!

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΤΩΡΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ!

Μαζικές προσλήψεις γιατρών-προσωπικού & δημιουργία ΜΕΘ. Δωρεάν τεστ & μέσα προστασίας για όλους. Επίταξη ιδιωτικής υγείας. Φροντίδα για πρόσφυγες και άστεγους.

Πάρτε πίσω τις αντεργατικές ΠΝΠ

Αναδρομική απαγόρευση απολύσεων. Κανένας στη δουλειά χωρίς μέτρα προστασίας.

Δεν θα πληρώσουμε την κρίση

Διαγραφή του χρέους - Φορολόγηση κεφαλαίου-πλουσίων. Πλαφόν στις τιμές βασικών προϊόντων. Εθνικοποίηση - εργατικός έλεγχος σε τρόφιμα, φάρμακα, ζωτικά υλικά.

Όχι στην "ατομική ευθύνη" & την ενοχοποίηση-καταστολή της κοινωνίας

Κανένας περιορισμός στη συνδικαλιστική-πολιτική δράση. Όχι στην απαγόρευση κυκλοφορίας.